

VESTI IZ SLOVENIJE

SESTRA PIŠE SESTRICI. — Naša dobra naročnica, ki je šele nedavno prišla iz starega kraja, je dobila od svoje sestre takole pismo: Draga sestra. V zadnjem pismu si se pritožila, da pri Vas ljudje niso zadovoljni, ker vam nič nove ne pišemo nego samo javljamo: "Hvala za paket, mi smo zdravi in to tudi vam želimo." Ali pa: "Zdravi smo samo prosimo, da pošljete, če morete to in to." Ljudje ne morejo pisati. Jaz sem bolna in mi je že vse eno kaj se dogodi z menoj. Itak vem, da ne bom zdrava več in nimam kaj pričakovati od življenja. Zato pišem bolj odkritosrečno. Drugi se ne upajo. Nikar ne zameri moje tarnanje. Boš morda rekla, da ne moremo nič prenesti. Res je hudo, dosti več moramo nositi kot pa se navadno naloži na slabotna ramena. Pred Božičem so ukradli kip Srca Jezusovega iz kapelice v župeči vasi in ga postavili na cesto. Isto noč so tudi "Boga" sneli s križa med Račjo vasio in župečo vasio. Pred kapelico je stalna straža milice in vendar nihče ne ve kdo je to napravil. To so sedanjí "junaški čini." Kip Srca Jezusovega niso smeli vaščani več postaviti nazaj v kapelico. Sedaj je še skrivn v zasnati hiši. Takih slučajev je vse polno tudi v kostonjeviški in šentjernejski fari. V Kostonjevi so vsa znamenja in podobe svetnikov ob potih zmetali v Krško. Le nič se ne pritožuj draga sestra. Bodi srečna, da si v Ameriki in moli za nas, da bi bili rešeni. Skupaj sva bile v nemških ječah in taboriščih. Več kako so nas s puškami in rokah preganjali. Več kolikokrat sva skupaj vzdihovale: "Zakaj nas niso pobili takoj. Zakaj nas trpiš v tem Rajhu?" Sedaj pa se vprašujemo, zakaj nas niso bombe v Nemčiji potokle. Bolje bi bilo, če bi nas. Tisti Slovenci, ki tam pri Vas govorijo, da je pri nas v starem kraju sedaj vsega dovolj in da imamo svobodo, želimo samo to, da bi kakih 14 dni bili deležni naših dobrot. Prepričani sem, da bi nikoli več ne rekli besedice v korist Tita in za komunizem Pošta iz Amerike je edina tolažba, ki jo še imamo na tem svetu. Zato piši čim pogosteje in čim več moreš. Lepo Te pozdravlja Tvoja sestra.

Tri na dan

Število Nemcev, ki beže iz ruske zone v zapadno Nemčijo, znaša zdaj na mesec nad 20,000 oseb. Tepci, ko jim vendar boljše živiki ponujajo raj že na zemlji, pa beže iz njega.

Nekateri mislijo, da bo najprej počilo na Balkanu. Pa ne bodo zanetili ameriški varmongerji, kakor bo morda trdil Proletarec in drugi tovariši. Pograbili se bosta Bolgarija in Jugoslavija zaradi Makedonije. Bolgarijo ščeje k temu, čujte in strmite — Moskva, tista miroljubna Moskva:

Nekdanji tovariši na Balkanu so si v laseh na intrigo iz Moskve. Albanija, Bolgarija, Romunija, Madžarska, Češka in Poljska — bodo zavile Titušu vrat ob svojem času. Ni škoda!

ZOFIJA BORSTNIKOVA je umrla 3. decembra v Zagrebu. Bila je pionirka slovenskega igralstva in gledališke umetnosti. Igrala je v Ljubljani in Zagrebu. Poročena je bila s svojim stanovskim tovarišem Ignacijem Borstnikom. Zadnja leta je živela pa v Zagrebu in je tam bila pokopana.

Novi tajnik za obrambo nastopi meseca aprila

Washington. — Novi federalni tajnik za narodno brambo Louis Arthur Johnson bo začel svojo novo službo 1. aprila. Dosedanji tajnik Forrestal mu je že poslal čestitke. V pismu predsedniku Trumanu Forrestal v najlepših besedah hvali ameriške vojske, ki povsod tako požrtvovalno služijo ideji svobode in delajo za blagostanje in mir na svetu.

Komunistični prosekutor zahteva smrtno kazen za protestantske duhovnike

Sofija. — Komunistični državni prosekutor Bolgarije je zahteval najhujšo, to je smrtno kazen za vseh 15 obtoženih protestantskih duhovnikov. V izjavi, ki jo je objavil, je prosekutor posebej poudarjal, da v vsakem slučaju tudi če bi drugi obtoženci dobili kako lažjo kazen, morajo biti obojeni na smrt z obošenjem vsaj štirje obtoženci, ki jih je državni prosekutor označil kot najbolj aktivne organizatorje špijonaže in voditelje vohunske mreže. To so: Vasil Sjakov, Janko Ivanov, Nikola Navmov, Georgij Černov. To so sami voditelji in vrhovni zastopniki raznih protestantskih cerkvenih organizacij v Bolgariji. Sodba bo izrečena v par dneh.

Dr. Kernovo berilo imamo zopet v zalogi

Dr. Kernovo "berilo" (Reader), po katerem so ljudje toliko spraševali, imamo zopet v zalogi v naši upravi. Kdor ga želi naročiti, naj to stori takoj, ker jih je komaj nekaj čez 100.

Berilo stane v našem uradu \$2, po pošti pa 25 centov več. Zlasti novi naselenci v Kanadi naj se požurijo in berilo takoj naročijo, da ga bodo sigurno dobili. Naročilo naslovite na: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

Stavka grobarjev v New Yorku

New York. — Kardinal Spellman s svojimi študenti še vedno koplje grobove, ker grobarji stavkajo. Kardinal sam je bil ves prvi dan na pokopališču, ko so dijaki izkopali okoli 90 grobov. Kardinal je ponudil tedensko plačo 64.15 dolarjev, pa so zastopniki unije zahtevali 77 in niso hoteli popustiti.

MOLOTOV JE ODSTOPILO

Višinski njegov naslednik — Odstopil je tudi minister za zunanjo trgovino — Menšikov je prevzel ta resor

Moskva. — Vrhovno vodstvo boljševiške stranke je objavilo: Prezidium vrhovnega Sovjeta USSR je osvobodil podpredsednika ministrskega sveta tovariša Vjačeslava M. Molotova dolžnosti in službe ministra zunanjih zadev USSR in določil za novega ministra zunanjih zadev tovariša Andrej Y. Višinski.

Predsedstvo najvišjega Sovjeta USSR je osvobodilo službe in dolžnosti ministra za zunanjo trgovino tovariša A. I. Mikojan, podpredsednika ministrskega sveta in določil tovariša H. A. Menšikova za novega ministra za zunanjo trgovino.

Diplomatske kroge po svetu je ta vest presenetila in povzročila številne komentarje. Kaj so bili neposredni razlogi za te spremembe v boljševiški vladi Rusije, nihče ne ve. Najverjetneje pa je, da sta Molotov in Mikojan želela biti razrešena poslov zunanje politike in zunanje trgovine zato, da se bo sta mogla posvetiti notranji politiki in organizaciji komunistične stranke. Oba sta namreč že toliko let imela opraviti izključno le z zunanji zadevami: Molotov s politike in trgovine, Mikojan s politike in trgovine, da je potrebno, da bosta v bodočnosti vsaj za nekaj časa mogla osredotočiti svoje sile za notranje politične probleme Zveze Sovjetskih Republik. Gotovo je tudi, da izprememba ne pomeni nikake spremembe v zunanji politiki in zunanji trgovini Rusije.

Protestantski župnik v sporu s škofom radi sina-sopotnika

New York. — Protestantski škof iz Long Island, James De Wolfe je odpustil župnika Melish, ker je njegov sin, ki služi kot pomočnik župnikov v isti cerkvi, predsednik društva za Ameriško-sovjetsko prijateljstvo in se tudi sicer udeležuje v raznih komunističnih prireditvah. Župnik Melish je zelo znana protestantska osebnost. Že 45 let je župnik na tej župniji. Izjavil je, da se odredbi škofovi ne bo pokoril in bo ostal, dokler njegovi župljani ne sklenejo, da mora iti.

Novi federalni tajnik za državno brambo

Washington. — Federalni tajnik za državno brambo Forrestal je odšel. Namesto njega je predsednik določil Louis A. Johnson-a iz West Virginije. Forrestal je bil poslednji član vlade, ki je še ostal v Trumanovem kabinetu izza Rooseveltovih časov. Johnson je že bil pod Rooseveltom tajnik za vojsko in je v letu 1948 delal za izvolitev Trumana kot predsednik finančnega odbora za volilno kampanjo.

Sovjetska misija vendar odhaja

Frankfurt, Nemčija. — Sovjeti so se vendar udali in njihova repatriacijska misija je zapustila Frankfurt, kljub temu, da so rekli, da jih tozadevna odredba generala Clay-a nič ne briga.

NOVI GROBOVI



Y/3 C Robert J. Butara

Danes popoldne bo dopeljano dmoov za pokop truplo Y/3 C Robert J. Butara, ki bo položen k večnemu počitku na Kalvariji pokopališču. Bil je ubit v boju 7. aprila 1945 na ladji USS Westson 184 blizu otoka Okinawa. Bil je star komaj 19 let.

Ko je bil še dijak v John Hay višje šole, je vstopil v mornarico v maju 1943. Bazično trenenje je dobil na Velikih Jererih. V januarju 1944 je bil poslan na morje v Južni Pacifik okrog tamkajšnjega otočja. Dobil je odlikovanje višnjega srca.

Bil je član dr. sv. Katarine št. 29 ZSZ in Jutranja zvezda 137 ABZ. Tukaj zapuša očeta Josipa, doma iz Cerklj, ki je veterani prve svetovne vojne, mati Mary roj. Gramc, rojena v Clevelandu ter brata Raymond-a in Joseph-a. Drušina stanuje na 9900 Columbia Ave.

Truplo bo položeno na mrtvaški oder v Zakraskovem pogrebnem zavodu nocoj ob 6. Pogreb bo 7. vnukov in 2 prav-vnuke. Hčer Eva Marquette je preminula leta 1948. Rojen je bil v vasi Veliki Črnek, fara Velika Dolina, kjer zapuša več sorodnikov. Tukaj je bival 45 let ter je bil član št. 142 S. N. P. J. V letu 1913 je bil poslovođa pri Zadrudni Zvezi na 152. St. V 1915 je dobil delo kot mizar v New York Central R. R. 17 let.

Pogreb se bo vršil v terek popoldne ob 1:30 uri iz Jos. žele in Sinovi pogrebnega zavoda na 458 E. 152. St. ter na Lakeview pokopališču.

John Bukovinsky

Po dolgi bolezni je umrl na svojem domu na 686 East 159. St., poznani John Bukovinsky, star 70 let. Tukaj zapuša žalostno soprogo Pau-line, rojena Čemir, doka iz Sv. Križa na Hrvaškem, 2 sinova: Steve in Kazimir, hčer Mary omož. Robinson, 7 vnukov in 2 prav-vnuke. Hčer Eva Marquette je preminula leta 1948. Rojen je bil v vasi Veliki Črnek, fara Velika Dolina, kjer zapuša več sorodnikov. Tukaj je bival 45 let ter je bil član št. 142 S. N. P. J. V letu 1913 je bil poslovođa pri Zadrudni Zvezi na 152. St. V 1915 je dobil delo kot mizar v New York Central R. R. 17 let.

Pogreb se bo vršil v terek popoldne ob 1:30 uri iz Jos. žele in Sinovi pogrebnega zavoda na 458 E. 152. St. ter na Lakeview pokopališču.

Mary Luke

V nedeljo jutraj je po daljši bolezni umrla na svojem domu na 18971 Monterey Ave., Ave., Euclid, O., Mary Luke rojena Petrič, stara 63 let. Bila je vdova. Soprogo Leo ji je umrl pred 38 leti. Tukaj zapuša sina Leo 2 hčeri, Mary omož. Dolenc, Leona omož. Kolman, 3 vnuke, 3 brate, John, Anton in Stanley Petrič, sestro Frances Bouha in več sorodnikov. Rojena je bila v vasi, Draščica pri Borovnici, kjer zapuša brata Franka in 2 sestre Antonijo in Frances. Tukaj je bivala 46 let in je bila članica dr. St. Clair Grove št. 98 W.C. in št. 442 SNPJ. Pogreb se vrši v sredo popoldne ob 1:00 uri iz Jos. Zelig in Sinovi pogrebnega zavoda na 458 E. 152. St. in na to na Lakeview pokopališču.

URADNICA PRI VLADI VOHUNKA

Izdajala je tajnosti rus-kemu uradniku, ki je zaposlen pri U. N.

Washington. — Federalni urad za preiskavanje (FBI) je imel v soboto večji uspeh. Na podlagi njegovih ugotovitev sta bila retirana Miss Judith Coplon, uradnica federalnega ministrstva za pravosodje v Washingtonu in član sovjetske delegacije pri Zvezi Narodov Valentin A. Gubičev.

Oba sta bila aretirana v New Yorku. Oba sta obtožena, da sta kradla tajne državne dokumente USA. Gubičev je tretji tajnik sovjetske delegacije pri zvezi narodov in zato živi zadnji čas stalno v New Yorku. FBI je sledil uradnico Coplon vso pot iz Washingtona v New York, prav na mesto, kjer je imela sedanek z Gubičevim na 193. St. in Broadway.

Policija je našla v ročni torbici Miss Coplon šop tajnih dokumentov in prepise podatkov iz državnih in federalnih aktov. Tajnik Zveze Narodov je takoj izjavil, da je Gubičev suspendiran za čas dokler traja proces proti njemu. Miss Coplon je bila na dan 2. aprila aretirana in jo je FBI še poprej opazoval.

Ugotovil je, da se je ponovno sestajala z Gubičevim. Sestanki so bili organizirani z vso tehniko vohunstva in sta na zadnjem sestanku čakala čeli dve uri na istem prostoru, predno sta se nagovorila. Obnašala sta se tako kot je treba ravnati, da se odkrije zasledovalec, če je le mogoče.

Truman ugotavlja, da so ameriški komunisti izdajalci

Washington. — Predsednik Truman je ostro napadel voditelje ameriške komunistične stranke kot izdajalce in izjavil, da k taki izdaji kot je zadnja izjava komunistov on ne daje nikakih komentarjev.

Danska pristopi k atlantskem paktu

Kopenhagen. — Danska je odločila, da bo sodelovala v oblikovanju in sklepanju o severno-atlantskem paktu.

Znižanje maksimalnih cen v Rusiji

Moskva. — Stalin in tajnik komunistične stranke sta podpisala in objavila dekret, s katerim se določajo maksimalne cene mnogim živlim in življenjskim potrebščinam za 10%. Odredba določa, da morajo tudi restavracije primerno znižati cene jedilom.

Razne najnovejše svetovne vesti

KEY WEST Florida. — Včeraj je dospel sem predsednik Truman, ki bo ostal dva tedna na oddihu.

BUDIMPEŠTA, Madžarska. — Izmed 15 obtoženih katoliških duhovnikov, ki so prišli pred komunistično sodišče, kot prijatelji in sodelavci kardinala Mindszenty, jih je 13 obsojenih na večletno ječo. Sodbe se glase na eno do osem let. Tajnik grofa Esterhazy pa je dobil 15 let. Pritožba proti sodbi ni mogoča.

MOSKVA. — Andrej A. Gromiko, ki je bil znan kot delegat USSR pri Zvezi narodov, je sedaj imenovan za prvega pomočnika zunanjega ministra. On je na tem mestu naslednik Andreja Višinskija, ki je sam sedaj postal zunanji minister.

DANES PRAZNUJE OHIO MASARYKOV DAN

Gouverner Frank J. Lausche je razglasil danes za Masarykov dan v državi Ohio. Danes je namreč 99. letnica rojstva Tomaša Masaryka, prvega predsednika češke republike.

Po vsej državi bodo čehi častili rojstni dan svojega velikega rodoljuba. Ob 2 popoldne bo v češki dvorani na 4939 Broadway Ave. v Clevelandu poseben program v počast Masaryku.

Truman zahteva več oblasti za lajnika narodne obrambe

S tem misli da bo več sodelovanja med edinicami bojne sile

Washington. — Predsednik Truman je kongresu predložil naj razširi in poveča kompetence in oblast tajnika za narodno brambo. Poleg tega je predlagal, naj se osnuje mesto predsednika vseh šefov generalnih štabov. Ta novi predsednik bi bil najvišja vojaška osebnost in najmočnejša vojaška avtoriteta v vsej obrambni in oboroženi moči USA.

Z ustanovitvijo teh dveh centralnih mest in oblasti bo predsednik Truman v smislu predložitve, ki jih je stavila Hooverjeva komisija za reorganizacijo administracije, dosegel enotnost, povezanost in večje sodelovanje med vsem panogami obrambnih sil in oboroženih moči Amerike. Tajnik državne brambe in predsednik sveta šefov generalnih štabov bi v svoji kompetenci skrbela za skladno sodelovanje vojske, mornarice, zrakoplovstva in vseh drugih edinic naše obrambne sile. Tudi odstopivši tajnik državne brambe Forrestal je nujno priporočil tako izpremembo in izpopolnitev v svojem resoru.

Gen. Clark najverjetnejši naslednik gen. Clay-a

Berlin. — V ameriških vojaških krogih se širi novica, da bo general Mark W. Clark naslednik sedanega glavnega komandanta USA generala Lucius D. Clay. Kakor smo že javili, je general Clay prošil za razrešitev že večkrat in bo njegova prošnja uslišana in zamenjava izvršena enkrat tekom letošnjega leta. Istočasno bo izmenjanih veliko visokih in najvišjih vojaških funkcionarjev in civilnih uradnikov USA v Nemčiji. Pričakujejo, da bo to največja sprememba oboja odkar je bila postavljena ameriška vojaška uprava v Nemčiji.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Pridite pogledat — V četr. 10. marca bo pokazana v Norwood gledišču na St. Clair Ave. in 62. cesti prelepa filmska slika iz stare domovine, Triglavske strmine. To bo zadnjič, da bo slika kazana v Clevelandu. Kdor je še ni videl naj jo pride gotovo pogledat. S kazanjem slik bodo pričeli že ob 2:30 in potem vseskozi, dokler bo zvečer gledišče odprto. Vodstvo gledišča je povabila k predstavi tudi guvernerja Laucheta, če ima čas priti gledat sliko.

Sir iz Wisconsin — Slovenski farmar Anton Debevec iz Wilarda, Wisconsin, nam je poslal dve veliki stopi znamenitega sira, ki je izdelek slovenske sirarne. Da ne bomo lačni tekot posta, je rekel prijatelj Kranjč Tone.

Iz bolnišnice — Iz bolnišnice se je vrnila Mrs. Alojzija Chesnik stanujoča na 2715 Miles Rd. Warrensville, O. Bila je operirana na žolčnih kamnih. Tem potom se želi zahvaliti za obiske kartice in cvetlice.

Zaroka — Miss Mary Ann Miklich iz 3671 E. 118. St se je zaročila z Johnom Marks, iz 12113 Craven Ave. Poroka bo 14. maja v cerkvi sv. Lavrenca.

Slike v čitalnici — V četrtek zvečer ob 7:30 bodo kazane družinske premikajoče slike v javni čitalnici na 6405 Superior Ave. Vstopnina je prosta. Vsak je prijazno vabljen.

Sedma obletnica — Jutri ob 8:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete mase 162 KSKJ v navadnih prostorih. Tajnica bo pobirala assessment že od 6 naprej.

Poizvedovalni kolček — Pred približno petdesetimi leti sta se izselila v USA moja dva strica Leopold in Martin Erznovnik. Rad bi jih našel, da bi mogel dopisovati z njima in njunimi otroci. Kdor more naj me, prosim obvesti in sporoči naslove. Karel Erznovnik DP Camp Trofaiach, Steiermark, Austria.

Rad bi dobil naslov Jožeta Michelčič, ki je prišel v Ameriko iz Dolskega pri Ljubljani. Kdor le kaj ve o njem, ga lepo prosim, da me obvesti na naslov Franc Pustotnik DP Camp Spittal an der Drau Kaernten, Austria.

Dva poljska kat. duhovnika obsojena na smrt — Varšava. — Poljsko vojno sodišče v Lodz je obsodilo na smrt dva rimskokatoliška duhovnika, ker da sta hujskala neko podtalno skupino naj pobija pritaše in podpornike varšavske komunistične vlade. Obsojena sta Rev. Vaclav Ortovski in Rev. Marjan Losos.

Protestantskih duhovnikov je še več v bolgarskih ječah — Sofia, Bolgarija. — Vodstvo protestantske cerkve ugotavlja, da je skoro tretjina vseh protestantskih duhovnikov v Bolgariji sedaj v komunističnih ječah. Vseh je 138.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays



MARCH						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Entered as second-class matter January 8th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 46 Mon., March 7, 1949

Jugoslavija v začetku novega leta

Gospodarski položaj se je v Jugoslaviji le malo izboljšal. Čene so sicer zadnja dva meseca sicer nekoliko padle, pa so še vedno veliko previsoke za povprečnega delavca. Vladi se je posrečilo za najstrožjimi odredbami oskrbeti, da more dati vsaj kakih 1700 do 2000 kalorij hranil na dan industrijskemu delavstvu ali kar je treba za življenje poleg tega, mora si delavec kupovati po nedosegljivih cenah na črnem trgu. Trgovina na črno je postala vsakdanja in zelo razširjena stvar.

Kmetje so v stiskah, ki se kar vrste in obnavljajo. Titovci sedaj delajo svojo socializacijo vasi. V ta namen silijo kmete v zadrage in kolhoze, a ker se upirajo, jih zapirajo in zemljo in posestva jim jemljejo, da bi jo vključili v svoje nove prisilne zadrage. Pa ni to edina nadloga. Kmeti skrbijo prihodnja žetev, pa čeprav je morda on ne bo žel. Dokler je zemlja njegova, je njej posvečena tudi njegova ljubezen in sad zemlje je njegova skrb. Čeprav slovenski kmet sedaj čuti vedno bolj, da ga komunistična oblast hoče z vsemi sredstvi spraviti ob zemljo, vendar gre po vaseh velika skrb kaj bo s prihodnjo žetvijo.

Izgleda, da vlada ni poskrbela za seme in gnojila za novo setev. Kdo drugi v komunistični diktaturi poskrbeti ne more in ne sme. Komunisti so ves čas po vojni forsirali obdelovanje zemlje s stroji. UNRRA jih je dobavila precej. Nekaj jih je vlada nakupila v Rusiji. Ti stroji so sedaj potrebni popravil, sicer so nerabni. Titova vlada nima popravljalnic, nima nadomestnih delov. Za december že je vlada obljubljala, da bo dobavila vsaj nekaj umetnih gnojil, pa jih še sedaj ni. Vlada je čisto točno povedala, da bodo dobili kmetje dve tretjini tiste količine umetnih gnojil, ki so jih potrebovali lansko leto. Ali teh gnojil ni in že spomlad nam gre v deželo.

Namesto, da bi vlada skrbela za te neobhodne nujnosti, ki bodo že jutri z vso silo trkale na vrata vsakega človeka v Jugoslaviji, pa nam obljublja, da bomo imeli kmalu — po nekaj letih — sami svoje nove tovarne, ki nam bodo izdelovale stroje in nadomestne dele kolikor jih bo treba. Trdijo, da so že zgradili novo tovarno za umetna gnojila, ki je v Velesu v Macedoniji ena in ena pri Sibeniku.

Toda napram tem lepim pripovedovanjem stoji žalostno dejstvo, da so letošnji zimski posevki mogli biti samo deloma posejani. Samo 80% tiste množine semena se je posejalo, kolikor se je posejalo lansko leto. In letos na podlagi lanskih posevkov, ki so dobro žetev dali — stradam. Letos je bilo za posejano zemljo uporabljenih samo kakih 50% umetnih gnojil lanskeletne količine. Vlada se tega zaveda in skuša v pogajanjih z zapadnimi državami spraviti v ospredje prav umetna gnojila, semena in poljedelske stroje, ki bi jih rada hitro dobila.

V ospredju vsega zanimanja so sedaj pogajanja z zapadom. Vsakdo upa na rešitev od zapada. Titova vlada upa na zapad. Upa, da bo zapad dal toliko gospodarskih dobrin, toliko blaga, toliko zamenjalne trgovine, pa čeprav po hudih pogojih, da bo mogoče preživeti leto in tudi nadaljevati titovsko petletko. Prebivalstvo pa upa, da ga bo zapad rešil stradanja in Tita.

Komunistična vlada sicer dela skrajno neumno in računna na še večjo neumnost zapado. Listi še vedno napadajo zapadne države, zapadni kapitalizem in imperijalizem ali vladni ljudje na shodih in sestankih odkrito priznavajo, da rešitev gospodarske krize more priti le od zapada. Vladni ljudje se radi pohvalijo, da je vlada vse storila, da bi preprečila gospodarsko katastrofo. Pojasnjujejo, da ni vlada mogla doseči ničesar pri državah, ki imajo komunistične vlade ali hvalijo se, da so bila pogajanja z zapadnimi državami uspešna. Svoje komunistične ljudi tolažijo s tem, da bi titovska petletka šla vendarle naprej in bomo izgradili lastno industrijo, tako, da bomo v prihodnjih letih mogli delati že ugodne kompenzacijske kupčije z zapadom. Istočasno se tolažijo s tem, da bodo dežele vzhodnega bloka v prihodnjih letih navezane, da bodo vzdrževale trgovske zveze z Jugoslavijo, ki bo gospodarsko izgrajena in močna.

Tako zopet komunisti tolažijo sebe in javnost z bodočimi dobrotami ali sedanostjo jih vsak dan demantira. Dejstvo je, da so vsa dosedanja upanja, da se bo Sovjetska Unija premislila in zopet sodelovala z Jugoslavijo kot svojo komunistično sestrsko državo, niso izpolnila čeprav je titovska vlada vse storila, da bi izpolnila kar je Moskva zahtevala na polju socializacije. Nasilna socializacija je še zmanjšala domačo produkcijo, napravila še večji zastoj v razdeljevanju a ni dobila niti naklonjenosti in pomoči ali vsaj sodelovanja kominformističnih držav, pa tudi od zapada ne dovoli sodelovanja na premaganju sedanje krize.

Titovska vladna garnitura se zadnje mesece veliko pe-

ča s preganjanjem opozicije v lastnih komunističnih vrstah. Tako je bil zaprt razen dveh članov ves odbor Zveze komunistične mladine Jugoslavije. Zaprti so bili vodilni člani zveze tiskarjev in stavcev, Zveze kovinskega delavstva in mnogo uradnikov v zunanjem ministrtvu. Odstranjeni so bili vsi vodilni uradniki, ki so imeli opravka z balkanskimi državami in Madžarsko, Poljsko in Čehoslovasko.

Kominformistična skupina komunistov se sicer ne more pohvaliti, da je imela kake vidne uspehe, pa ji menda za to tudi sedaj ne gre. V tej skupini so posebno stari komunistični partijski birokrati, ki imajo nekaj mladine in nekaj strokovnih tajnikov v svojih vrstah. So pa zagrizeni in zakleti titovski sovražniki. Ranković postaja počasi najbolj zasvožen osebnost med marksističnim delavstvom, ker ga kominformisti znajo spravljati vedno v take položaje, da mu ne ostaja nič drugega kot da mora aretirati najbolj znane in doslej najbolj češčne delavske marksistične voditelje. Trenotno smatrajo delavci, da je Ranković največja ovira, da ne pride do sprave med obema skupinama.

Da imajo kominformisti pa vendar že nekaj svojih ljudi kaže dejstvo, da je bilo na konvenciji bolgarske komunistične stranke nad sto komunistov iz Jugoslavije, ki so seveda z Bolgarskimi tovariši složno grmeli proti Titu. Nekaj nad polovico teh delegatov je prišlo iz Jugoslavije, drugi pa že žive v Avstriji, Češki, Madžarski, Poljski in Moskvi in tam organizirajo dela proti titovcem. Sklenjeno je bilo, da morajo kominformisti v Jugoslaviji samo počasi in skrajno previdno izgrajevati svojo organizacijo. Samo ljudje, ki so v komunističnem gibanju že imeli kako častno dolžnost, kak urad ali ki dokažejo, da so z uspehom končali kako komunistično šolo, smejo biti člani nove organizacije.

Moskva je organizirala posebno šolo za komuniste, ki naj v Jugoslaviji izvrše prevrat. Tudi titovci priznavajo, da ni uspelo, da bi izven Jugoslavije le eno komunistično skupino bili pridobili zase, vse gredo z Moskvo.

BESEDA IZ NARODA

Glas iz Španije

Valencia, Španija. — Dne 15. januarja 1949 je po hudi bolezni umrl na svojem domu v Prevalju v župniji Preserje, Matija Grdina, po domače Slugov oče.

Ker smo pozno izvedeli za njegovo smrt, naj pa te vrstice ob njegovem godu veljajo njegovemu spominu.

Pokojni Matija je dosegel visoko starost 85 let. Bil je oče znanega in vnetega javnega delavca Jožeta Grdina, ki ravno te dni opisuje spomine ob 30 letnici svojega bega iz boljševiške Rusije na svoj dom in brat Jožetovega strica Antona Grdina, starost slovenskih naseljencev v Celvlandu.

Slugov oče je bil globoko veren in zvest svetli Cerkvi. Iz te trdne in žive vere je izhajala topla in ogrevajoča ljubezen do Boga in do Cerkve. Kljub trdemu delu in veliki skrbi za družino in dom, si ga tudi med tednom večkrat našel v cerkvi pri sv. maši. Pogostokrat je pristopil k sv. Obhajilu; posebno je zvesto opravljal prve petke in sobote v mesecu. Bil je cerkveni ključar daleč naokoli znane božjepotne cerkve Žalostne Matere Božje na žalostni gori pri Preserju. Udeležil se je bil tudi skupnega romanja v Rim v sv. letu.

Ko je izročil svoje gospodarstvo nasledniku, je šel za nekaj časa v Ameriko k svojemu sinu Jožetu in bratu Antonu. Toda ljubezen do stare domovine in svoje domačije ga je premagala — vrnil se je domov, kjer je do zadnjega pomagal pri hiši.

Kako dobro vzgojo je dal svojim otrokom priča njegov sin Jože, ki ga tam v Ameriki vidi- te povsod in vedno, kadar se gre za verske in narodne vrednote slovenskih naseljencev v Ameriki. Isto dela brat pokojnega Matije, Anton Grdina, ki je poleg p. Kazimirja Zakrjajška eden prvih pionirjev v javnem delovanju, da so se Slovenci v Ameriki ohranili verni in narodnozavedni.

In kakor je bil pokojni Matija radodaren, tako izkazujejo tudi ta dva svoja velika skrb, trud in požrtvovalnost ter denar, posebej še za preserske begunce ter za one, ki trpijo doma. Naj boljši Pog obilo plača vsem dobrotnikom, pokojnemu Matiji pa naj nakloni vedno veselje in mir v nebesih.

Končno naj še omenim, da se je dva dni za Slugovim preselil

v večnost tudi njegov nekdanji sosed na Prevalju, upokojeni železničar Verbič Janez. Naj oba počivata v miru!

Begunec v Španiji.

Glas iz West Allisa

West Allis, Wis. — Moja naročnina mi je že potekla in zato najprej prosim uredništvo, da mi oprostijo, ker sem že malo pozne. Zato pa sedaj prilagam naročnino za celo leto. Ameriško Domovino dobivam točno in smo vsi prav zadovoljni z njo in komaj čakamo, da pride, kajti prinaša nam lepe dopise iz vseh delov sveta, kakor tudi lepe novice. Smo prav zadovoljni čitati pravico, ki nam jo prinaša ta list. Živela Ameriška Domovina!

Nasim rdečim tudi prijazno svetujem, da naj nikar takoj ne napadajo našega časopisa, kar se večkrat zgodi. Tem je moj odgovor tole: jaz sem svoboden in čitam, kar meni ugaja.

Tukaj v West Allisu gremo kar lepo naprej, tako pri družinskih kakor tudi pri cerkvi Marije Pomoč Kristjanov novo poslopje prav lepo napreduje in prav tako tudi lepo napreduje pri sv. Avguštinu. Torej lepo napredujemo pri obeh naših fah. Farani, le tako naprej in dosegli bomo svoj cilj, ki smo si ga želeli.

Pozdravljam vse čitatelje Ameriške Domovine po vsem svetu in listu pa želim veliko uspeha.

Anton Kastigar.

Glas iz Nemčije

Anton Grdina je prejel iz Nemčije sledeče zanimivo pismo: Braunschweig. — Danes sem imela srečo in dobila v roke Ameriško Domovino (American Home) od 30. decembra 1948. Nahajam se v Britanski zoni v Nemčiji. Ker nas ni mnogo Slovencev v Britanski zoni, je to le redki slučaj da nam pride slovenski časopis v roke. Ne morete si misliti, kakšno veselje je bilo to zame, ko sem dobila v roke Vaš časopis; bilo mi je isto, kot da mi govori moja slovenska domovina.

Čitala sem tudi, da Mr. Grdina sporoča, da ima še nekaj nabornih koledarjev in da jih pošlje kamor koli ali kjer koli beguncem, če pošljejo svoj naslov. Prav rada to storim, čeprav ne vem, če to velja tudi za nas slovenske emigrante v

Nemčiji. Če vam je mogoče poslati jih tudi nam, bi vam bili vsi tukajšnji Slovenci zelo hvaležni, če se spomnite na nas reže v razbiti Nemčiji, ki čakamo s težkim sremom da se priključimo vam dragi Slovenci v Ameriki.

Morate mi oprostiti, ker sem se drznila pisati na Vaš naslov, Mr. Grdina. Iskala sem naslova v tem časopisu pa sem našla samo Vašega; zato mi oprostite. Iščem Slovence iz Celja ali Savinjske doline. Jaz sem bila rojena v Celju in leta 1941 od Hitlerja oziroma njegovega režima poslana v koncentracijsko taborišče Auschwitz, kjer sem bila do 1. maja 1945, ko so nas osvobodili ameriški vojaki. Domov se ne želim vrniti pod tem rešimom, a tu v Nemčiji v taboriščih je zelo težko življenje. Dela ni mogoče dobiti, ker smo inostranci. Želim si že cela tri leta v Ameriko, a iz Britanske zone še ni bilo transportov za tja. Se ni nikakega izgleda za nas reže, a tako si želimo, da bi zopet prišli k svojim ljudem. Bog nam pomagaj da se čimprej prične s transportacijo, ker vsi že nestrpno čakamo v taborišču 91 D. PAX, Braunschweig, kdaj bo prišla ura rešitve tudi za nas iz tega trpljenja.

Trpimo pomanjkanje pri hrani, kar je najhujše, raztrgani smo vsi, ker v taborišču sem prežela v treh letih 1 obleko, 1 dokolenke in 2 plati (odeji) ter ene stare čevlje, ki so mi bili pa malo premajhni. Od doma nisem mogla ničesar vzeti, ker so mi Gestapovci vse pobrali. Na dan osvoboditve sem bila v lagarski obleki in tako se mučim še danes v istem lagerju in si neizmerno želim v Ameriko, pa ne morem. Zdrava sem, hvala večnemu Bogu, stara sem 27 let ali kljub temu nimam nobene sreče na tem svetu. Kaj mi je storiti? Prosim nasveta od vas, dragi Slovenci, kako bi mi bilo mogoče priti do vas dragi bratje in sestre. Pomagajte mi, ker živim res v pomanjkanju in veliki bedi.

Oprostite, Mr. Grdina, ki Vas nadlegujem s mojim pismom, prosim Vas, dajte naprej našim ljudem, naj mi pomagajo z nasveti in pomočmi tudi s kakim malim darom. Za vse kar mi boste poslali sem vam vsem že vnaprej hvaležna in sam Bog naj vam povrne vašo dobroto. Zelo bi vam bila hvaležna, če bi mi mogli stalno pošiljati Ameriško Domovino. Prosim Vas, odpišite mi kaj kmalu in dajte mi nasvete, da bom vedela kaj početi. Želim k vam v Ameriko!

Gladujem iz dneva v dan, zima je, a jaz pa bosa, ker nimam niti enega para čevljev, a moram trpeti. Mogoče se me kateri izmed Vas, dragi Slovenci, usmili in nabere zame kaj za obleči in obutve. Čevlje nosim št. 33; zame je dobro to, kar vi več ne rabite, to bo meni v veliko veselje in še večjo pomoč! Že naprej se vam zahvaljujem prav iz srca za vaš trud in vašo pomoč. Z izkrenimi pozdravi ostajam vaša nepoznana trpinka,

Matilda Naglič,
Braunschweig 20 b
Schillkaserne Block B. Z. 97,
Gillmarode "Yugoslav"
Camp,
Britische Zone, Germany.

Iz gorke Floride

Hollywood, Fla. — Zdravi smo vsi in počutimo se kot v malih nebesih. Vode je tukaj dosti, ampak je preveč "slana" in je ne pijemo. Kakor je prijatelj Jim Šepić včasih rekel, da vode samo zato ne pije v Ameriki, ker jo je treba plačati.

Oni dan nas je povabil na večerjo naš prijatelj iz Clevelanda, Dan Stakich, ki je prišel sem na oddih s svojo soprogo. Povabil nas je k rojaku Johnu Hranilovihu, ki je včasih vodil



NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Najrajši zapojem tisto: "Če sem glih mičkina, pa sem bogata..." Največ zto, ker gre viža nekoliko na poskok in jaz se tako rada zamajem tam okrog peči. Ob takih prilikah je on kot na koprivah in venomer tarna in svari: "Micka, vse boš pomele po tleh s svojo zadnjo premo!" Kakopak! Kaj pa misli! Ali naj bom jaz odgovorna za

gostilno tudi v Clevelandu. Tudi tukaj ima krasno gostilno in imenitno restavracijo pod imenom "Old Castle Heidelberg." Prostor se nahaja ravno v mestu Miami pri bulevardu. Lahko smo ponosni, da naš jugoslovanski narod pokaže povsod svojo sposobnost.

Vedeli smo, da je prostor razglašen kot eden najboljših, kajti ljudje čakajo v vrsti tudi po eno uro, da pridejo na vrsto in sedejo k mizam. Seveda nam ni bilo treba čakati, kajti Mr. Stakich nam je že prej rezerviral prostore kot pravi član Floridian kluba. Reči moram, da je bila vsa postrežba prvostarna. Gredeč sem opazil, da imajo tudi zelo brhke postrežkinje. Saj veste, da nisem metal očmi nalašč po njih, ampak samo tako slučajno, da ni nihče opazil.

Pri tej večerji smo doživeli tudi vesel dogodek, da se naš John Drenik še danes smeje, kadar se zmisli nanj. Ko nam reče sedimo tam za mizo, se znajde pred Francetom Racetom, našim izdelovalcem sladoleza in razvažalcem finega mleka, saj ga poznate, ogromna posoda, ki je držala najmanj pol galone, v posodi pa pivo. Navadno Race ne pije, takrat pa je. Pil je, da mu je na obeh koncih ust ven teklo. Močno pivo in ker ga ni bil vajen, ga je razvnelo, da je bil dobre volje, kot še nikoli poprej. Dobro, da je imel soprogo s seboj, da je pazila nanj. Tukaj je sploh dobro, da ima človek ženo s seboj za vsak slučaj.

Zares je bilo prijetno pri Hranilovihu. Obljubili smo, da ga bomo še obiskali in se tam dobro imeli. Obiskala sta nas tudi Joe Kozan in njegova soproga. Je že tako, kadar človek dobi nekaj tega floridskega peska v čevlje, ga mora priti iskat vsako leto. Lepo pozdravljamo vse znanke v Clevelandu in drugod.

Jos. Demshar,
član Floridian kluba.

Za begunce

Tajnica clevelandске podružnice Lige K. S. A. sporoča, da je prešla v prošlem tednu sledeče darove: Miss Frances Russ je poslala za izplačitev svoje obljube \$10.00; Mrs. Frances Baraga je prinesla dar od Mrs. Jennie Luzar, 1035 E. 69 St., \$5.00; Mrs. Urška Trtnik je prinesla \$10.00, nabrano od Mrs. Louise Kaller \$2.00; po 1 dolar pa od Matilda Ropret, Urška Trtnik, Rose Ule, Mary Strazisar, Mary Strukel, Antonia Svetek, John Evatz in Mary Bradac.

Najlepša zahvala vsem darovalcem za plemenitost srca, ki naj ima veliko posnemalec.

Najstarejša delavska unija v Zed. državah je unija izdelovalcev cigar.

Najdaljša reka na Novi Zelandiji meri komaj 80 milj dolžine.

vse, kar se godi tam za mojim hrbtom?

Naš me vedno devlje nazaj, ampak če bi vedel, da je vse na moji strani, bi bil malo drugačen do mene. Vesel naj bo, da ga še trpi pri hiši. Enkrat mu bom pokazala vse priznanje, ki ga dobivam od vseh strani. Pod mizo bo zlezal in lepo prosil, da bi ga vsaj s koncem očesa malo pogledala.

Tam iz Wisconsin je prileto- lo drobno pisemce, ki pravi, da zahtevajo Willardčanke, naj bi pritisnili na vrh te kolone mo- jo pravo sliko. Strašno da bi ra- de vedele, če sem zares tako flet- na, kot se me predstavljajo. Kar sitno se mi zdi, tako mi je všeč tak eleganten poklon.

Pa to še ni vse! Tam iz pri- jaznega Girarda je priletele za- hteva po splošni enaki ženski pravici. Pravijo, da ne bo šlo več tako, da bi on, to se pravi: naš, napisal štiri kolone na te- den, meni pa odmeri komaj vsak ponedeljek tistih par vrstic. Pa še za tisto se moram vsak ponedeljek kregati. Iz Girarda zdaj zahtevajo, da mora biti odslje 50-50. Aha, kaj bo rekel naš, ko bo to zvedel! Rivec bo ku- hal, saj vem in ne bo dal cele dneve nobene pravdanske od se- be. Pa kaj morem jaz pomagati, če me pa vse tako lajka. Strašno se moram premagovati, da se ne bi prevzela, kakor sem krotka in ponižna. No, saj on vedno skr- bi, da se ne razšopirim, kakor jarčka v prosu.

Še to moram povedati, da mi je dobra prijateljica poslala prelepo pesem, ki je sicer za predpust, ampak ker sem jo do- bila prepozno, jo bom povedala pa zdaj. Rekla mi je, da jo je njena mati naučila, ko je bila stara 10 let, zdaj je pa že 66, pa pesmi še ni pozabila. Če sem jo prav razumela, gre pesem ta- kole. Na pevi ali melodijo naj si pa vsaka sama napravi. Je bolj na poskok, kakor se poje tista: Naša mačka mlade imela, en- krat štiri, dvakrat pet; pa je prišel sosedov maček, pa je po- žrl vseh devet. . .

Toda to ni tista, ki sem jo do- bila od prijateljice. Tista gre takole:

Na pustni večer so neke šeme plesale, v kuhinji posode so stale.

Lopar in pa krevlja se spodratista, okol ognjišča se zavrtita.

Za njima postopa omelo košato, za sabo zasuce železno lopato.

Za celo vrstjo jo pa še kotel pobere, vdari z nogami, da se vse podere.

Še peč podrečuje, ko rajanje zasliš, da vse se kadi in razlega po hiš.

Na svatbi bogati je komaj tak ples, k' še šeker in mačka zagodeja vmes.

Joj, vidite, deklič, kako so se včasih v starem kraju vrteli. Jaz sem pa na pustni torek našega vleka izza mize, da bi se samo enkrat obrnil po kuhinji, predno bo odklenalo do velike noči. Pa kaj mislite, da sem ga preprosila? Eno figo sem ga. Da se boji, da bo padel narazen, se je izgovarjal. Aha, ko smo bili pa ono soboto v Fairportu pri Lunkovih, ga pa ni bilo za obdržat. Je že res, da sem ga morala dobro držati, da se ni peljal na vlak po gladkem podu, ampak odnehal pa ni. Drugi dan je pa malo manjkalo, da nisem klicala padarja. Veste, saj voljo ima še, voljo, ampak glih, glih, cajhna. No, do drugega predpusta se bo že skupaj spravi- vil, upam. Bom že povedala, če se bo, ki si vse zaupamo.

V Libijski puščavi

ROMAN

Z mnogimi pokloni svojega okornega telesa in z mnogimi prosečimi kretnjami svojih dolgid rok je dragoman sporočil poveljnikoma, da se krščanski ujetniki že čisto nagibajo k veri Mohamedovi in da jim ni treba druga, ko le še malo luči in pouka, pa bodo vsi prihiti v edino pravo vero Alahovo.

Poveljnika sta si glasila dolge brade in nezaupno pogledovala po ujetnikih. Končno je Abd Er-rahman kratko in rezko nekaj povedal dragomanu in rezko odšel s tovaršim med svoje ljudi. Koj nato je zapel rog in dal znamenje za odhod.

"Tole mi je povedal", je razlagal Mansur, ko je spet jezdit sredi ujetnikov. "Opoldne pridemo do oaze Selima in tam bo daljši počitek. Njegov molah", (Parvzaprav molla, ki se pa v ljudski govoric izreka "molah". Pomeni pa učenega mohamedanskega bogoslovca.) dober, učen človek, vas bo poučil o najvažnejših mohamedanskih resnicah. Po preteku ene ure se morate odločiti za ali proti in kakor izberete, tako bo emir ukrenil — ali greste v Kartum ali pa v smrt. To so njegove zadnje besede!"

"Ali Wad Ibrahim bi se pogajal za odkupnino, toda emir Abd Er-rahman je strašep človek. Svetujem vam, da se uklopite!"

"In vi — kaj boste storili vi? Saj ste tudi kristjan."

Mansur je zardel, kolikor mu je dopuščala temna barva njegovega lica.

"Bil sem — do včeraj. Morebiti jutri spet. Jaz služim krščanskemu Bogu, dokler morem izpolnjevati, kar zahteva o mene. Toda smrt — ta mi je nemogoča!"

Odšel je in se pomikal med beduine, svobodni in neovirani, kot bi hotel pokazati, da je njegova izpreobrnitev temeljito izpremenila tudi njegovo razmerje do devšev.

Tako so si torej ujetniki še podaljšali življenje za nekaj ur, toda jezdi so v senci smrti, ki jih je vsak trenutek tesneje zagrinjala.

VI.

Niti z mesta da se niso premaknili, tako se je zdelo ujetnikom, ko so potovali po enolični puščavi. Vedno in povsod ista pokrajinska slika — ista rjava, valovita planota, kakor so jo gledali včeraj, pokrita na debelo z jajčasto okroglim obrušenim kamenjem, med katerimi ej tu pa tam bomo živali šop zelenkaste usnjate kamelje trave. Pred njimi, za njimi, na obeh straneh in daleč tja do nepreglednega obzorja, povsod isti okameneli valovi, iste valovite črte. Solnce še ni bilo visoko in prava tropična vročina se še ni začela, suhi jutranji zrak je bil čist in prozoren kakor brušeno steklo in v ostrih, trdih potezah se je očrtavala krog njih puščava rjava in osrednju, vijoličasta na daljini roboh.

V enakomernih gugajočih se

kretnjah se je zibala dolga vrsta kamel, druga za drugo so hitele, le tu pa tam je včasih narastla gruča jezdecev, ki so si imeli kaj povedati. Daleč zunaj na krilih so jezile straže, na vsakem griču so se ustavile, bela postava si je senčila oči z dlanjo in ostro opazovala obzorje, dolge sulice in puške so jim strlele izza brhta in iz gledale v daljavi, kakor tenke, drobne igle.

"Kako daleč mislite, da smo že od Nila?" je vprašal Coch-rane. Jezdil je poleg Belmonta in neprestano obračal glavo in oči na vzhod ter opazoval valovito črto, kjer sta se dotikala nebo in zemlja.

"Dobrih 50 milj."

"Mislim, da ne bo toliko. Več nego 15 do 17 ur nismo na poti in kamele ne prepotujejo več ko dve in pol milje na eno uro poprečno, ako potujejo, kakor mi sedajle. Torej bi imeli približno 40 milj za seboj. Pa tudi to bo, se bojim, nekoliko preveč za naše rešitelje. Ne verjamem da smo mnogo na bližem, ko smo dobili do opoldne odlog za izpreobrnitev. Na kaj naj še upamo? Odkod naj pride rešitev? — Pogin in konec sta nam neizogibna —?"

"Nikar ne govorite o smrti!" je vzklinal Belmont. "Dovolj je še časa do opoldne! Hamilton in Hedley, častnika obmejnih kamelarjev v Hali — poznate ju! — sta izvrstna vojaka. Kakor blisk pridrvi za nami! Tovornih kamel ne bodo imeli seboj, ki bi jih zadrževali, kakor nas tele naše združujejo, to je čisto gotovo. Ko sem večerjal v njihovi družbi ondan in ko so mi pripovedovali, kako so točno in naglo pripravljani na vsako iznenadenje in na vsak napad — tedaj si pač nisem mislil, da bi kedaj utegnili od njihove pripravljenosti zavistni naše življenje!"

"Dobro, dobro!" Seveda bomo poskusili kar se bo dalo, in zadrževali bomo usodo, dokler bo le mogoče, — pa mnogo upanja nimam. Zenskam kajpada moramo kazati veselo lice — Tale Tippy Tilly se zdi da je dober človek in da misli držati besedo. Tistih pet črncev in tista dva zagorela človeka tamle, to se menda, o katerih je pravilo, da hočejo pobegniti iz deriške službe. Res je, držijo se drug drugega in vedno so v naši bližini, — pa kako nam bodo pomagali, tega ne razumem."

Umolknil je.

Tudi drugim ni bilo mnogo do besed. Čudna, sanjava, utrujena omotica je legla vsem na duha in na telo. Kakor bi bili izpili čašo rahlega strupa, usvajajočega za vso večnost. Tako usmiljena mati narava uspava bedočo zavest in zrahlja napete živce, kadar se bliža konec.

Preteklo življenje jim je stopilo pred dušne oči, mislili so na davno minule dogodke, na prijatelje, na znance, — mirno, nemo, z rahlim čuvstvom otožnosti, kakor gleda človek na dogodke, ki ga nič več ne brigajo, na ljudi, od katerih se je poslovil za vedno —. Rahla nezavednost, sladka omedlelost se jih je lotevala, — mir, ki leži ostan obupa —.

Polkovnik je pogledal krog sebe.

"Čudno, da bom umrl v teje divje lepi puščavi! Vedno sem bil prepričan, da umrem v gosti megli londonski. Da, želel sem si tako smrt. Kajti slabše smrti si ne morete misliti."

"In jaz sem si vedno želela, da bi umrla v spanju", je sanjavo pravila Sadie. "Kako lepo, če se zbudite — pa se znajdete na onem svetu! Prijateljica v zavodu mi je vedno pravila: Ne želi mi "Lahko noč!" — Želi mi rajši "Dobro jutro v boljšem, lepšem svetu!" —

(Dalje prihodnjič)

1949	MARCH	1949
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

MARC

13. — Liga katoliških Slovencev priredi igro "Pri kapelici" v Slovenskem domu na Holmes Ave.

APRIL

30. — Društvo Jutranja Zvezda št. 137 ABZ priredi ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

MAJ

1. — Proslava 25 letnice otvoritve Slovenskega narodnega doma v Lorain, O.

7. — Društvo Bled št. 20 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti. Za ples bo igral Mullec orkester.

7. — Društvo Lipa št. 129 SNPJ priredi ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

8. — Podružnica št. 25 SZZ tj. materinsko proslavo v šolski dvorani sv. Vida.

8. — Glasbena Matica priredi koncert v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

14. — Društvo Clev Slovencev št. 14 SDZ, ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

15. — Baraga Council št. 1317 COF, ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

21. — Društvo Napredni Slovencev št. 5 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

22. — Proslava 30 letnice in slavnostna odprtja novih prostorov Slovenskega narodnega doma na 80. cesti. Banket in ples pričetek ob 5 uri popoldne. Igra Eddie Zabukovec orkester.

28. — Društvo sv. Katarine št. 29 SZS, ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

29. — Društvo Najsv. Imena pri fari Marije Vnebovzete bo obhajalo 20 letnico obstanka v Slov. domu na Holmes.

JUNIJ

3. — St. Vitus Cadets št. 25 SZZ, ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

4. — 28. Ward Democratic Club ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

5. — Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev 6818 Denison Ave.

11. — Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

18. — Sportman Club društva št. 1 SDZ ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

19. — Gospodinjinski klub na Prince Ave. priredi piknik na prostorih SND na 6818 Denison Ave.

26. — Društvo sv. Jožefa št. 1 Recher Ave.

Ob tridesetletnici polovanja iz Rusije v Jugoslavijo

(Jože Grdina)

(Nadaljevanje)

Da poizvem, se napotim k postajenačelniku glede odhoda vlaka, pa mi pove, da vlak Jekaterinoslavu sploh peljal ne bo, kjer boljševiski bombardirajo Jekaterinoslav, v katerem taborijo čete Ukrajinskega vsataša Petljura, potem pa dodal, da sploh ne ve kdaj odpelje kak vlak tja; morda jutri, če par dni ali čez en teden. Na tu ga imaš! Ljudje so pa lačni tukaj. Pa sem povedal postajenačelniku, da je tu dosti takih, ki nimajo ne hrane ne denarja. Nato sem ga poprosil, dali nam more kaj pomagati. Koliko pa bode kar precej dobili. To njihovo ponudbo, da bi si sami razdelili sem pa jaz odklonil; okrog 50, mu odvrnem je jaz. Zato tako mož pa ne morem poskrbeti živeža; za kakih 20 bi se pa že kaj dobilo, mi odverne samo take, ki so brez vseh sredstev, jih prestejem in mu naznamim, pa bo dal. Ko se mu zahvalim za tako naklonjenost, grem k tovaršem ter jim povem kaj in kako glede prehrane. Pa se oglasi spet tisti sitni Rusin ter pravi: Vsem, ali pa nič.

Že sem mislil pustiti vse skupaj, pa me začno prositi lačni reveži, naj preskrbim živeža, a sitnega Rusina naj ne poslušam. Pa bodi. Brž sem jih prešel, potem pa hajdi k postajenačelniku prosit za 20 mož. Načelnik mi napiše uradno listino, pritisne pečat, vleč naj vzamem seboj še štiri možje in grem z njimi v skladišče po živež. Brž sem izbral nekaj tovaršev Madžarov in Slovkov ter šel z njimi v skladišče in tu sem pa naletel na Slovence, ki je bil doma iz Maribora. V ruskem jeziku me je vprašal, kakšne narodnosti sem in ko sem mu povedal, da sem Slovenec pravi: Jaz tudi in mi pove, da je tam blizu od Maribora. Jaz pa blizu Ljubljane; toda zdaj grem po kruh in

ko se vrnem se bova še več pogovorila.

Z odbranimi tovariši sem odšel pred skladišče, kjer sem na uradno izkaznico dobil 4 hlebe kruha in 4 kose slanine, tovaršem pa naročil, da to ponesejo na določeno mesto, da se vse pravilno razdeli.

Med potjo so me pa spravili v skušnjava, rekoč: Veš kaj razdelimo si ta živež med seboj, saj drugi ne bodo vedeli. Porečem jim, da nismo nič dobili. Kajpada so mi potem ponudili, da si jaz vzamem kolikor hočem, le ostalo naj dam njim. So kar dobro računali, meneč, da bodo kar precej dobili. To njihovo ponudbo, da bi si sami razdelili sem pa jaz odklonil; okrog 50, mu odvrnem je jaz. Zato tako mož pa ne morem poskrbeti živeža; za kakih 20 bi se pa že kaj dobilo, mi odverne samo take, ki so brez vseh sredstev, jih prestejem in mu naznamim, pa bo dal. Ko se mu zahvalim za tako naklonjenost, grem k tovaršem ter jim povem kaj in kako glede prehrane. Pa se oglasi spet tisti sitni Rusin ter pravi: Vsem, ali pa nič.

V čakalnici sem ukazal, da se vse razloži po mizi in razdeli na 20 kosov kruha in ravno toliko kosov slanine. Novemu tovaršu Slovincu pa sem ukazal, da vse to razreže, kar je tudi storil; potem sem pa poklical najpotrebnejše in jim razdelil.

Kdor je dokazal, da nima nič je dobil, le Slovence nisem spraševal ali ima ali nima, ter mu dal delež; rojak je pač le rojak. Ko je bila delitev končana je bilo pa godrnjanje od tistih, ki dobili niso. Pa jaz nisem mogel pomagati. Saj sem prosil za vse: če pa nisem dobil, ni moja krivda.

Zdaj je pa nastalo vprašanje, kaj naj napravimo? Ali čakamo na vlak ali pa gremo peš? Na vlak čakati ne kaže, sem menil jaz in je boljše, da gremo peš. Ako so hoji pri Jekateri-

noslavu, počakamo nekaj časa na varnem kraju, potem pa poskušamo prekorčiti fronto. Tovariši, ki so dobili kruh, so bili takoj zadovoljni, da gremo peš, čim prej tem bolje, nato o prtam "nahrbtnik" pozovem tovariše, da kdor hoče iti, naj gre. Novi tovariš Slovenec mi je takoj sledil, potem drugi in nazadnje so jo pobrali za menoj vsi.

Drug za drugim smo jo pobirali po železnici proti Jekaterinoslavu. Moj tovariš Slovenec je imel pa s seboj priklčen lesen kovčeg, ki je pa za tako potovanje silno neprikladen, pa me je naprosil, da mu pomagam nositi tisti kovčeg, katerega sva "citrata" kar na palici. Prigovarjal sem mu, da naj zamenja kovčeg za kako vrečo. Pa ni hotel. Rekel je, da bo imel za spomin na ujetništvo, če srečno pride domov. To se mi je zdelo pa že malo preveč čudnaško, a sem ga pustil v miru; češ pa vlačiti to brkljaro po Rusiji. Predno boš dospel domov boš že drugačnih misli.

Nekako eno uro smo tako hodili po železnici, ko zaslišimo žvižganje lokomotive. Pa smo se le prehitro podali naprej, si mislim, v svesti si, da sem tega prav sam kriv, ker sem tako silil, da pojdemo peš. Ko privozi dozdevni vlak bliže, pa vidimo, da je samo lokomotiva. Torej le ni bila tako velika pomota. Strojevodja ustavi lokomotivo ter nas vpraša, kam gremo? — Domov v Avstrijo, je bil naš odgovor. Torej greste čez Jekaterinoslav? Da, prav tja smo namenjeni, pojasnim dobremu strojevodji, ki nas je kar takoj povabil, naj stopimo na lokomotivo. Jaz peljem do Ilarionov, pravi strojevodja, in do tam se lahko peljete. Kako smo bili veseli tega povabila!

Brž smo pričeli plezati, kamor je kdo mogel, slično kakor smo se vozili proti Grisi. Dobri strojevodja je smehljaje gledal, kako smo se žurili eni na premogovni voz, drugi na lokomotivo. Meni in mojemu tovaršu je delal največ preglavice tisti njegov narodni kovčeg, ki sva ga končno le spravila na vrh premoga. Ko je bilo vse v redu, je strojevodja pognal, a prej nam je še zabijaval, naj pazimo, da kdo ne pade doli, potem pa smo se peljali kot za stavbo. Bog daj zdravje dobremu možu, kjer koli je že; če je v večnosti, naj mu pa tam plača za to njegovo dobroto. Ej, Rusi so dobri ljudje; žal da so tako nesrečni, da jih davi kruti komunisti.

Precej časa smo se vozili in končno dospeli do Ilarionova, kjer smo vsi prezebli zlezli z lokomotive, zahvalivši se prav iz srca dobremu strojevodji, ki nam je prihranil lep kos pešpota. Od tu smo pa spet nadaljevali pot peš kakor prej, v smeri proti Jekaterinoslavu pa smo čuli grmenje topov. Kdo strelja, nam radi daljave ni bilo mogoče vedeti, ali streljajo boljševiski ali Petljurovci, toda kmalu potem smo le zvedeli, da boljševiski s topovi obstreljujejo Jekaterinoslav, ki se zdaj imenuje Dnje-propetrovsk.

Bo pa že spet smola, si mislim, ker pri Jekaterinoslavu bo treba prekorčiti reko Dnjepr, ki ni majhna; zato sem se bal, da utegne biti tako, kot je bilo v Podkolodnem, ko je bilo treba prekorčiti reko Don, a tu je pa Dnjepr, pa spet boljševiski: približno ena in ista pesem. Ako bodo tudi tukaj taki "komisarja" kot so bili v Podkolodnem, bo že slabo. V tem smo dospeli do postaje Igrana, a naprej pa nismo mogli več, ker tam so že bile boljševiske vojaške straže. Niso pa to bili navadni vojaki, pač pa mornarji ali kakor jim Rusi pravijo "matrozi" bili so vsi v mornarski obleki, s seboj so imeli velike topove menda z bojnih ladij, ki so jih imeli na oklopnem vlakcu ter z njimi prodirali naprej in tako komunistom pomagali obvladati Rusijo.

(Dalje prihodnjič)

Želodčni PLIN!



Ali trpite vled plina, vžiganja povzročena po zaprtosti? Se li počutite zabasani in vam pokvarja vaš apetit? Tedaj bi morali najprej to kot je storilo tisoče drugih uspešno že od leta 1887 — vzemite prekuseno zanesljivo želodčno-toniko, odvajalno zdravilo.

Trinerjevo Grenko Vino

Ta prijazno okusna zmes je znanstveno pripravljena iz naravnih zdravilnih korenin, zelišč in cvetja. Daje točno pomoč proti zaprtosti in nje simptomom. Nabavite si steklenico tega le danes dokazite samebi delavnost Trinerja. (Opomba: ako vam ni mogoče dobiti Trinerjevega vina v vaši bližnji prodajalni, tedaj pošljite \$1.50 z naslovom vašega prodajalca, na naslov: Jos. Triner Corp., 4035 W. Fillmore, Chicago, in v 18 oz. velika steklenica Trinerja vam bo odposlana poštino prosto.)



MALI OGLASI

Trgovina naprodaj

Naprodaj je self serve trgovina z živilji; izvrstna okolica v Euclidu. Vsa nova oprema. Dela na leto za \$68,000 prometa. Cena je prava za hitro prodajo. Brez agenta. Za informacije pokličite RE 2378. (48)

Hiša naprodaj

Naprodaj je 6 sob hiša za 1 družino, dvojna garaža. Nahaja se na Reno Ave. in je v izvrstnem stanju. Naslov pove upravo tega lista. (47)

Za varstvo otrok

Priletna ženska, ki bi hotela paziti na 2 otroke, dobi hrano in stanovanje ter plačo po dogovoru. Naj se zgleda na 1389 E. 43. St. zgorej. — (47)

Hiša v najem

V najem se odda hiša 7 sob, z vso opremo, se lahko uporabi tudi za oddajo sob; ima 4 spalnice. Pokličite po 6 uri zvečer ME 5561. (46)

Išče sobo na farmi

Moški, ki je v pokoju, bi rad dobil hrano in stanovanje na farmi. Je pripravljen opravljati lažja dela. Kdor ve za kaj primerne, naj pokliče HE 2783. (47)

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

ALI STE PREHLAJEN?

Pri nas imamo izoborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.

POSEBNOSTI ZA TA TEDEN

SHEETS

81x99 reg. \$3.59 2.35
81x108 reg. 3.95 2.50
nekoliko irregular 2.95... 2.25

PILLOW CASES

42x36 reg. 75c 55c
45x36 reg. 79c 59c
nekoliko irregular 69c 49c

CANNON TOWELS

Turske reg. 79c 59c
Ročne brisače reg. 49c 35c
za omivanje reg. 19c 14c

ANZLOVAR'S DEPT. STORE

6214 ST. CLAIR AVE.
EN 8042



Helikopter letalo pobere mornarja na odprtem morju. — Helikopter letalo, ki nam ga predstavlja gornja slika, kaže kako lahko pobere ponesrečenega mornarja ali kake važne listine na odprtem morju ter jih hitro prenese na določeno mesto. Slika je bila posneta na mornariških vajah naše bojne mornarice v Severnem morju.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you need vitamins that are...
 Patent, Easy and Convenient to Take.
 Guaranteed. Each One-A-Day (Gummi) Multiple Vitamin Capsule contains the full daily quantities of the vitamins, whose requirements are known and have been established.
 Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements for the rest of the day. That's CONVENIENCE.
 Buy for only one capsule each day. That's ECONOMY.
 GUARANTEE: Your money back if, after taking a single One-A-Day Gummi (Multiple Vitamin Capsule) every day for thirty days, you are not entirely satisfied. We will refund your money.
 Write to One-A-Day Gummi, Inc., P.O. Box 100, New York, N.Y.

NEW LABORATORIES, INC.
 NEW YORK, N.Y.

IVAN JONTEZ:

PRISELJENCI

Povest iz kanadskega življenja

Po štirih letih trdega dela in mnogih lovskehih prigod je imel Matevž obdelanega že lep kosček sveta, v leseni staji je mu krala lepa krava in hiralzo dvojice konj in Matevž je bil s tem uspehom prav zadovoljen; kralju in ljudem se je bil tudi že privadil in če se je kdaj spomnil Tinice, ga ni več bolelo; čas in nova okolica sta mu zacelila nekoč zgoče srčne rane! Samo včasih se mu je nejasno zazdelo, da je nekoč v davni, davni izgnanosti izgubil nekaj neskončno dragega, toda vse je bilo zavito v neprozorni megli kot davno sanjan boleč sen, ki ga je bil odsanjal v megleni davni. Dom in domače je ves čas popolnoma zanemarjal, prva leta namenoma zaradi bolečih spominov, ki jih je hotel zamoriti, pozneje pa je izgubil zanimanje zanje. Ker ni nikdar nikomur pisal, v domači vasi niso vedeli, kje živi in ali

je sploh še živ. Matevž je bil zanje mrtev, ker je tako hotel. Šele mnogo let pozneje je pisal sestri, Janezovi materi, drugače fant ne bi bil nikdar videl svojega strica.

Pijači pa se Matevž ni nikdar odpovedal. Težko prislužen dojarji, ki jih je skupil za drva in kože, so šli za žganje. Njegovi sosede niso bili boljši od njega v tem pogledu. Sicer nihče, niti Matevž, ni popival dan za dnem, ampak vsake kvatre enkrat se je bilo treba popeti v višje sfere alkoholne omotice, ki potegne človeku iz kosti utrujenost, da za nekaj kratkih ur pozabi svoje trpljenje in težave ter pogleda na pisani svet skozi rožnata očala prijanosti.

V četrtem letu kmetovanja se je Matevž oženil. Mlada vdova, Nemka, ki ji je prejšnje leto ubilo v gozdu moža, je začela obsipati Matevža, ki je bil edini samec v naselbinah, s toplimi in vse najlepše obetajočimi pogledi, ki so spomnili Matevža na rek iz hebrejske mitologije: Človeku ni dobro biti samemu! Sosede, ki so brž opazili, kaj se plete med dvema srcema, in ker so želeli dobro obema, vdovi Amaliji in samcu Matevžu, so previdno a vneto začeli prigovarjati obema, češ, vzemita se, bo najbolje za vas; Matevž bo dobil ljubečo ženo in skrbno gospodinjino, ona pa moža, ki bo skrbel zanj in otroka ter jih branil pred nevarnostmi življenja. To prigovarjanje pa je bilo kar odveč; Matevž in Amalija, ki je bila čedna ženska, bi se bila tudi brez tega sporazumela v svoje in splošno zadovoljstvo.

Nekega dne se je Amalija z otrokoma preselila k Matevžu. Ker ni bilo v bližini nobene cerkve in ker nihče v naselbinah, najmanj pa Matevž in Amalija, ni bil v tem oziru preveč natančen ali nestrpen, se je izvršila poroka brez kakšnega cerkvenega ali posvetnega predstavnika. "Poročila sva se pod krivo jelko!" je Matevž zaupal Janezu.

Dejstvo, da je bila mlada vdova Nemka, mati dveh otrok in vrh tega še protestantske veroizpovedi, dočim je bil Matevž vzgojen kot katoličan, ni Matevža prav nič motilo tedaj, ko se je odločil za ženitev; niti ni to dejstvo delalo skrbi Amaliji. Nemščina ni delala prehudih preglavic Matevžu, da se je lahko zgovoril vse potrebno in nepotrebno s svojo ženko, ki se je privadila tudi nekaterim slovenskim besedam, predvsem "permejdus" in "hudiču," ki ju je Matevž iztresal iz ust v jezi ali v podkrepitve svojih izjav; otroka sta bila pridna, Matevža sta klicala "papa" ter ga rada ubogala; zaradi različnih verskih pripadnosti tudi ni prišlo do najmanjšega razdora, kajti v bližini ni bilo nikakih cerkva, ne katoliških niti protestantskih, in ker ni bilo cerkva, ni bilo tudi duhovnih pastirjev, in kjer ni teh dveh činiteljev, tam tudi ne more priti do razdora v družini zaradi verskih vprašanj. Sploh pa je versko vprašanje igralo v njunem življenju prav takšno vlogo kakor pri njuni "poroki"; tako ne-

znatno, da ni vredno omenbe. V Boga sta sicer oba verovala, moliti pa nista utegnila.

Tri leta sta Matevž in Amalija živela složno skupaj in njuno zakonsko življenje, čeprav ni bilo sankcionirano ne po cerkvi niti po državi, je mirno in gladko ter brez posebnih neviht drselo svojo pot. Matevž je bil zadovoljen z njo, ker mu je bila skrbna in dobra žena, ona se tudi ni imela dosti pritoževati čez njega; bil je dober z njo in njenima otrokoma in njegova glavna slabost, ki je bila zapopadana v tem, da se je vsake kvatre enkrat nažehal pijače, če je le nanesla prilika, je bila po Amalijinem mnenju lahko oprostljiva. Sicer pa ji je Matevž vsako pot obljubil, da se je napil zadnjikrat in Amalija mu je verjela, ali se vsaj delala, da verjame, in v hiši je bil mir. Nu, pa ona je bila temu vajena že izza mlada; oče ni bil drugačen in prvi mož prav tako ne.

Matevžev zakon ni bil brez otroškega blagoslova; drugo leto skupnega življenja mu je Amalija podarila hčerko, katero je Matevž krstil s škodelico vode iz potočka pod gričem na ime Amalija. Matevž se je tedaj počutil tako srečnega, da bi se ne bil maral menjati z nikomur na svetu. Tako zadovoljen je bil s svojo usodo tiste čase, da se ni prav nič razburjal, ko mu je spomladi zgorela na postaji velika zaloga drv, katere je v teku zime z velikim trudom spravil tja in je upal dobiti zanje par stotakov, ki bi mu ne bili v napotje. "Bom pa druge napravil!" je dejal ženi. "Kožuhovina mi je vrgla čedno vsotico, da bomo lahko prebili čez leto."

Ko je bilo mali Amaliji pol drugo leto, je njena mati dobila obvestilo, da ji je mati doma v Nemčiji nevarno zbolela in da naj pride k njeni bolniški postelji.

Tu je potrebno povedati, da je bila Amalija hči premožnega wirttemberskega kmeta, ki ni maral privoliti v zakon svoje edinke s siromašnim delavcem, vsled česar je dekle šla za svojim fantom v Kanado ter se tam poročila z njim proti očetovi volji. Ko je zvedela, da njena mati morda umira, ni imela milosti, dokler ni pregovorila Matevža, da ji je dal denar za potovanje ter ji dovolil odpotovati v domovino. Ona bi bila rada, da bi šel z njo tudi Matevž in dva dni ga je prosila in vneto nagovarjala, da bi jo spremljal, toda zaman. O tem Matevž ni maral slišati.

"Pojdi sama in kadar se ti bo stozilo po meni in Malki, pa se vrni. Tvojega povratka bova iz srca veselja. In prej ko se vrneš, bolj nama boš ustregla."

Amalija je odpotovala in z njo sta šla tudi otroka, Herman in Filip. Malčko je vzela v oskrbo njena prijateljica in soseda Angela, pri kateri je dekletce tudi odraslo v ljubko mladenko.

Prve tedne po Amalijinem odhodu v domovino se je Matevž obnašal kot izgubljen duša; ničesar se mu ni ljubilo in

vske dneve je prebil v gozdu, kajti koča na griču se mu je zdela strahovito prazna in pusta. Nu, v nekaj tednih, ko se mu je želodec začel upirati zaradi pogostega popivanja, se je streznil ter se zopet polotil dela in potrpežljivo pričakoval ženinine vrnitve.

Dva meseca po Amalijinem odhodu je izbruhnila svetovna vojna in žena je bila odrezana od moža za nedogleden čas. Morda tudi za zmerom.

Spomladi leta 1915. je Matevž zaklenil duri svoje koče, izročil ključ sosedu, katerega žena je prevzela vlogo matere njegovi hčerki, poleg tega je ženi dal stotak za otroka ter ji obljubil redno plačevanje za oskrbovanje svoje Malčke; nato je oprtlj na rame puško in popotno torbo ter izginil.

Začelo se je staro lovsko življenje za Matevža. V vojnih letih je obredel vsa znana in neznana lovišča ter prepotoval česa; ničesar se mu ni ljubilo in

pacifiško obalo ga je zaneslo, drooki Malčki in ček za njeno gori v Yukon je zabredel in nekaj časa celo zlato iskal, prežimoval v pragozdih kanadskega severa, se družil z loveci, zlatotiskalci, Idnijanci in vagabundji, v kratkem povedano, Matevž je zopet živel pravo nomadsko, napol vagabundsko in napol pustolovsko življenje kakor prva leta po prihodu v Kanado. Ene stvari pa vsa ta leta ni pozabil: vsake tri mesece je prišlo k njegovemu sosedu pismo, ki je prinašalo nežne pozdrave mo-

lo Kanado vse križem. Tja na

lo Kanado vse križem. Tja na

lo Kanado vse križem. Tja na

Vse volneno blago

po novih nizkih cenah. Idealno za pošiljanje v Evropo

BRAZIS BROS. CLOTHES

6905 Superior Ave.

15602 Waterloo Rd.



OBLAK MOVER

Naša specialnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

--AND THE WORST IS YET TO COME
--in najhujše čelo pride



V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
DOBREGA IN NEPOZABNEGA
OČETA

John Brinšek

ki se je za vedno poslovil od nas
7. marca 1948.

Sladko sniva v grobu tam,
pri Bogu pa izprosi nam,
da vidimo še nad zvezdami,
v kraju večnega miru.

Žalujoci ostali:

MARY, PAULINE DOLGAN
in OLGA MALNAR, hčere.

Cleveland, O. 7. marca 1949.

G. WHISKERS



V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠE
GA DRAGEGA SÓPROGA IN
OČETA

Anton Jarc

ki je preminul dne 6. marca 1946.

Leta tri Te krije zemlja,
ko jočili smo se za čas,
tam Tebi lepše sonce sije,
kjer je pravi dom za nas.

Večni Bog Ti daj plačilo,
ko svetu že si dal slovo,
dragi soprog in dobri oče,
spavaj zdaj v grobu Ti sadko.

Žalujoci ostali:

OTROCI.

Cleveland, O. 7. marca 1949.



V BLAG SPOMIN
PETE OBLETNICE SMRTI NAŠE
DRAGE SÓPROGE IN LJUB-
LJENE MATERE

Frances Torkar

ki nas je za vedno zapustila in se
preselila v večnost dne
6. marca 1944.

Pet let hladni grob Te krije,
in spomin nam žalosti srce.
Večni Bog Ti daj plačilo,
spavaj v grobu zdaj sladko.

Žalujoci ostali:

SOPROG in OTROCI.

Cleveland, O. 7. marca 1949.

Baragove Knjige za leto 1949 so izšle!

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949
2. Knjiga: "S POTOV ŽIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

Obe knjigi skupaj staneta—\$1.50

Vsebinsko obeh knjig je bila navedena v dnevnikih in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratkočasje, pouk in v razvedrilo vam bosta. Tiskanih je le omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste pozorni. Naročnino za knjige je poslati v Money order, ali bančnem čeku na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 W. 21st Place

Chicago 8, Illinois

1888

1948

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI LJUBLJENEGA SÓPROGA IN
SKRBNEGA OČETA

Anton Kozel

ki je zaspal v Gospodu dne 7. marca 1948.

Eno leto že te zemlja krije,
truplo zdaj tam v grobu spi;
nam pa je težko pri srcu,
a druge pač pomoči ni.

Sveta vera nas tolaži,
da se enkrat snidemo,
kjer ni joka ni bolesti,
kjer je sreča, mir doma.

Mi ostali Ti želimo
večno radost in plačilo
in pa enkrat da bi vsi
sešli se tam nad zvezdami.

Tvoji žalujoci:

JEAN JAKOPIČ, FRANCES BELL in
ANNA MACKS, hčere;
ZETJE, VNUKI in VNUKINJE.

Cleveland, O. 7. marca 1949.

1888

1948

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI, DRAGE SÓPROGE
IN SKRBE MATERE

Mary Lach

ki je zaspala v Gospodu dne 6. marca 1948.

Eno leto v hladnem grobu
draga mati in soproga spi
Z Bogom! nam srce ponavlja,
kjer počivaš tamkaj Ti.

Večni Bog Ti daj plačilo
za vse kar storila si za nas,
pa sladko spi in se spošij
tam v grobu na Kalvariji.

Bog daj, da enkrat na dežni
se vsi skupaj snidemo:
ko bo konec vseh bridkosti,
ko napočil bo vstajenja dan.

Žalujoci ostali:

JOHN LACH, ST., soprog;
JOHN ML., sin;
SOPHIE, poročena BARAGA, AGNES in MARY, hčere;
STANLEY BARAGA, zet;
VNUKINJE.

Cleveland, O. 7. marca 1949.